

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

partibus in Quedelenborg, pacem firmavit qualibuscunque conditionibus. Damna damnis sunt compensata. Sed nihil ad mercatores.

CAPVT VII.

Iohannes archiepiscopus Magdeburgensis, intellecto quoddam nonnulli militares vicinæ ditionis, pannos magno pondere ac numero (erant nouem ac decem quadratura, Terlingos vocant, talorum similitudine compactos) in sua suscepissent, qualicunque in eos, qui aduenerant, causa prætensa: Magna enim pecunia, magna tentatio est: Eam tum reor extitisse potissimam causam: Sed archiepiscopus non passus rem mali exempli in suo impunitam esse, ciuibus suis in societate agminis assumptis, obsedit Caluorde, certus non abire, nisi rebus ex sententiâ gestis. Brunswicenses & ipsi cum Hērico suo duce aduenēre, oppugnationem roborantes. Sed priusquam expugnaretur, obsessi cum rebus diffiderent, de ditione facta, pacti sunt incolumitatem, rebus omnibus ad vnguem restitutis. Erant hi panni mercatorum de Soratilauiâ ac Magdeburga, sociorū. Quo etiam tempore, Luneburgenses graue, quod in eorum urbem constituit Imperator vectigal, exigere nitebantur. Sed non sunt passi vicinarum urbium ciues. Cumq; diu refragerentur, nec Luneburgenses quiescerent, remisso retrorsum sale, quod oppidani in vrbes vendiderant, destituēre impositum vectigal cum magno murmure: Hæc vna erat via contumacium perdomandorū. Per quod etiam tempus Gerhardus de Oldenborg in Holsatiam reuersus, omnia administrabat pro rege fratre, illo non mandante, marescallus eius specie ipsa, sed reuera in se, quod exitus monstrauit, deriuabat omnem principatū. Rex autem, cum ad constitutum terminum magnam à Lubicensibus

H h h s pecu-

pecuniam mutuam acceperat, dedit fideiussore expro-
ceribus Holsatia, hac lege: ut nisi in conuento termino
pecunia renumeraretur, Lubicensibus permessa est fa-
cultas euocandi fideiussore in suam urbem, non egres-
suros, nisi solutione peracta. Inde factum est, ut multi
pro rege expenderent omnem facultatem, seq. ac libe-
ros in extremam pauperiem, quod dictu miserum est,
redegerent. Erant qui non sine causa expenderent, quod
ante sine merito suscepissent. Sed aliorum infelicio sor,
qui cum nihil ante a regia munificentia essent ditiores,
cogebantur tamen ad implendam fidem, quam habere
rebus chariores, omnia sua perdere. Gerhardus interim
comes de Oldenborg in Holsatia paulatim auxit vires:
Nec omnia terra praesidia iam erant in manibus eius, Got-
torpe, Rendesborg, Zegeberge, Hanrow. Rustica plebs
per agros mirum in modum Gerharo afficitur: maio-
res de militia illi aduersantur, nescientes si de regis ista
consilio procedant, ut dominetur pro fratre frater: Nun-
tius ac literis apud regem egerunt, ut veniret in Holsa-
tia, non esse cupientes, cui domino pareant. Pateretur qui-
dem rex fratrem pro se administrare terram: sed omnia
pro potestate agere non ferebat. Euocauit fratrem rex
iam in Holsatiam descendens: Conuenire in arcem Ze-
geberge. Gerhardus satis sibi conscius factorum, dubi-
tauit in arcem ascendere: Fretus tamen fratris facilita-
te, & quod rogare poterat id, quod modeste postulabat,
cessit, ascendens: ibique seruatur aliquandiu non captiui
specie, sed diligenter custoditi. Regina muliebriter illi
blandita, suasit, ne graue duceret paucorum dierum pa-
tientiam: Tum rex procuratis rebus, ut pro tempore pe-
cuniam, quam expectabat, Gerhardus acciperet, & in
suam se ultra Albim transferret ditionem. Quo tempore

Papa

Papa Paulus nihil intermisit, quod ad expeditionem in Turcum pertineret, prædecessoris sui Pij inchoata perfecturus: in quam rem publicas in Vrbe stationes & sup-
plicationes habuit cum populo: scripsitq; Imperatori, vt euocaret principū conuentum in locum competentem, in quem ipse legatum suum plena mitteret facultate. Qui cum in Nurenbergam esset indictus conuentus ad diem Iacobi, paucis cōparentibus, tenditur in diem proximum Trium regū in Ratissponam: Sed tantundem etiam tum peractū est. Aderat Franciscus Picolomineus cardinalis, cuius nomine Iohannes Antonius Campanus in conuentu principum, mira tornatam arte, habuit orationem, plenam laudibus antiquæ Germaniæ. Sed nihil cum Fabio Maximo cunctatore.

CAPVT VIII.

Imperator deindè Fridericus, commonitus à summo pontifice Paulo, Iersicum regem Bohemiæ, à se declaratum hæreticum, & regno depositum, insectatur armis: Sed praualuere, vt consueuerant, Bohemi: Exercitum, qui ab Imperatore missus illos inuaderet, retrò pepulerunt, & in ipsa Austria confligere pro patria, qui aliena ibant impugnare, cogeabant. Aucti tamen Australes maioribus viribus institere hostibus. Sed rex Bohemiæ expectandum non putauit. Rex autem Vngariæ Matthias satis pro sua virili perfidos insequitur, incendiisq; magnam procerum partem in molendino, in quod se receperant ex fuga, nisi ab Alberto Misnæ marchione, & duce Saxonie reuocaretur: Is enim erat gener regis. Quo etiam tempore Karolus dux Burgundiæ insignem ciuitatem Leodiensem expugnauit: Erant qui proderent illi, vt ferunt, urbem: sed reddidit ille iusta premia proditoribus, iubens
cedi